

ΕΤΟΣ 72ον

28 Απριλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3700)

«ΙΔΟΥ ΑΝΑΒΑΙΝΟΜΕΝ...»

Ἐν στό πρῶτο μέρος τῆς Μεγάλης Σαρακοστής ἡ προσπάθειά μας ἀποσκοποῦσε στήν κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιάς μέ τήν νηστεία, τήν προσευχή, τήν συμμετοχή μας στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τώρα πρέπει νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι αὐτή ἡ κάθαρση δέν εἶναι αὐτοσκοπός. Τώρα ὅλα πρέπει νά μᾶς ὁδηγήσουν στήν οἰκειοποίησή μας μέ τόν Σταυρικό θάνατο καί τήν Ἀνάσταση.

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου προεικονίζει ἤδη τήν Ἀνάσταση τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Καί ἐνῶ μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ὅτι τό Σάββατο εἶναι ἡ ἀνάμνηση τῶν ἀπανταχοῦ κεκοιμημένων, τό Σάββατο αὐτό τοῦ Λαζάρου ἐορτάζεται ὡς μιά ἀναστάσιμη ἡμέρα. Μᾶς προετοιμάζει νά κατανοήσουμε τήν νίκη τοῦ Χριστοῦ ἀπέναντι στόν αἰώνιο ἐχθρό, τόν ἄδη. Μιά νίκη πού κάνει τόν ἴδιο τόν ἄδη νά τρέμει καί πικρά νά κλαίει. Ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ ὁ Λάζαρος ἀποτελεῖ τήν προσωποποίηση τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί ἡ Βηθανία, ὅπου βρίσκεται τό σπίτι του, σύμβολο ὀλόκληρης τῆς οἰκουμένης, ὁ τόπος ὅπου κατοικεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος. Ἀκολουθοῦμε τόν Ἰησοῦ πρὸς τά Ἱεροσόλυμα, μέχρι τόν τάφο τοῦ Λαζάρου, καί ἀκοῦμε τήν συγκλονιστική ἐντολή Του: «Λάζαρε, δεῦρο ἔξω». Κατανοοῦμε τώρα ὅτι εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης πού γίνεται δύναμη καί μπορεῖ νά νικᾷ τόν θάνατο. Ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη καί ἡ Ἀγάπη εἶναι Ζωή. Εἶναι «ἡ πάντων χαρά, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τό φῶς καί ἡ ζωή, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις...» (Κοντάκιο τῆς ἐορτῆς).

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος»

Στήν Βαϊφόρο εἰκόνα, πού προσκυνοῦμε τήν Κυριακή τῶν Βαΐων, βλέπουμε τόν Χριστό νά εἰκονίζεται ἐπάνω στόν «υἰόν ὑποζυγίου» καί

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ' 1-18)

Ευλόγημένος ο ερχόμενος

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριζίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων διηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ερχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήνησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

νά πορεύεται ἐπάνω στά βάρια τῶν κλάδων καὶ στά λουλουῖδια. Ἡ πορεία μας φθάνει στό τέλος τῆς. Φθάνουμε στήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Οἱ ἡμέρες πού ἀκολουθοῦν εἶναι Ἅγιες καὶ Μεγάλες καὶ ἔχουν ἓνα ὀρισμένο στόχο. Μᾶς ὑπενθυμίζουν τὴν ἐσχατολογικὴ σημασία τοῦ Πάσχα. Σήμερα, ὅλοι μας λίγο πολύ θεωροῦμε τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα ὡς μιά ὁμορφὴ παράδοση. Ὅμως, Πάσχα σημαίνει τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Πάσχα σημαίνει τὸ πέρασμα στήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τὰ γεγονότα τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδας, πού θά ἀκολουθήσουν, δέν ἀποτελοῦν μιά ἀπλή ἀνάμνηση, ἀλλὰ γίνονται.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐξ ἡμέρας πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθανία, ὅπου ἦταν ὁ Λάζαρος πού εἶχε πεθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ παρέδεσαν δεῖπνο, καὶ ἡ Μάρθα διακονοῦσε· ὁ Λάζαρος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς συνδαιτυμόνες μαζί με αὐτόν. Τότε ἡ Μαρία, ἀφοῦ πήρε μιά λίτρα μύρου γνησίου νάρδου, πού ἦταν πανάκριβο, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ σκούπισε τὰ πόδια του με τὰ μαλλιά της· τὸ σπίτι γέμισε με τὴ μυρωδιά τοῦ μύρου. Τότε λέγει ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητές του, ὁ Ἰούδας, ὁ γιὸς τοῦ Σίμωνος, ὁ Ἰσκαριώτης, αὐτός πού ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσει: Γιατί αὐτὸ τὸ μύρο δὲν πωλήθηκε ἀντὶ τριακοσίων δηναρίων, τὰ ὁποῖα νὰ δοθοῦν στοὺς φτωχοὺς; Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν κλέφτης καὶ διαχειριζόταν τὸ ταμεῖο καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Ἄφησέ την, τὸ φύλαξε γιὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου. Γιατί τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμένα δὲν με ἔχετε πάντοτε. Τότε πολὺς ὄχλος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πληροφορήθηκε ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνο γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦν καὶ τὸν Λάζαρο, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἀποφάσισαν οἱ ἀρχιερεῖς νὰ δανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πῆγαιναν γιὰ αὐτόν καὶ πίστευαν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, πολὺς ὄχλος, πού εἶχε ἔλθει στὴν ἑορτή, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται στὰ Ἱεροσόλυμα, πῆραν κλαδιά φοινίκων καὶ βγῆκαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν, καὶ φώναζαν· «Ὡσαννά, νὰ εἶναι εὐλογημένος ἐκεῖνος πού ἔρχεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου», ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ βρῆκε ἓναν μικρὸ ὄνο, κάθισε ἐπάνω του, ὅπως λέγει ἡ Γραφή: «Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών· νὰ, ὁ βασιλιάς σου ἔρχεται κατισμένος ἐπάνω σὲ πουλᾶρι ὄνου». Αὐτὰ στὴν ἀρχὴ δὲν τὰ κατάλαβαν οἱ μαθητές του, ἀλλὰ ὅταν δοξάστηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμῆθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦταν γραμμένα γιὰ αὐτόν, καὶ ἔτσι τοῦ τὰ ἔκαναν. Καὶ ὁ κόσμος πού ἦταν μαζί του μιλοῦσε γιὰ αὐτόν ὅταν φώναζε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸ μνημεῖο καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Γιὰ αὐτὸ καὶ τὸν προῦπάντησε ὁ κόσμος, ἐπειδὴ δηλαδὴ ἄκουσαν ὅτι τέλεσε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

«Σήμερα...»

Ποῖο μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ νόημα τοῦ «σήμερα»; Ἀσφαλῶς καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται «σήμερα». «Σήμερα» μπορούμε νὰ θυμόμαστε αὐτές τίς πράξεις μας καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι βασικά τὸ δῶρο καὶ ἡ δύναμη αὐτῆς τῆς ἀνάμνησης, πού μεταβάλλει τίς πράξεις ἀπὸ τὸ παρελθόν σὲ αἰώνια πραγματικὰ γεγονότα. Ὁ χρόνος παύει νὰ ὑπάρχει με τὴν μορφή τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τὸν βιώνουμε σάν ἓνα διαρκές παρόν. «Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ ἢ παρούσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικὰ ἀνα-

28 Ἀπριλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἦχος: — - Ἐωθινόν: — - Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ' 1-18.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Μαΐου, τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.

τέλλει τῷ κόσμῳ», μᾶς διαβεβαιώνει ὁ ὑμνωδός. Ἴλλωστε αὐτὸ δέ βιώνουμε σέ κάθε θεία Λειτουργία; Ὀλόκληρο τὸ ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας: «Μεμνημένοι... πάντων τῶν ὑπὲρ γεγενημένων... καί τῆς Δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας».

Ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων εἰσερχόμεθα στὸν λειτουργικὸ χρόνο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδας. «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...». Μαζί μ' ἐμᾶς καί ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα πού ζεῖ τὸ κακό, τὴν ἀπόγνωση, τὴν ἀπελπίσια, ἀλλὰ καί προσδοκᾷ.

Πιστεύουμε στὴν Ἀνάσταση καί προσδοκοῦμε τὴν Ἀνάσταση. Ξέρουμε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἐκμηδένισε τὴν δύναμη τοῦ θανάτου. Ἄς πᾶμε κι ἐμεῖς κοντά σ' Ἐκεῖνον, γιὰ νά ἐορτάσουμε μαζί μέ τὴν δική Του καί τὴν δική μας Ἀνάσταση.

† Ὁ Φ. Ἄ.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

**ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΞ ΑΚΑΝΘΩΝ ΠΕΡΙΤΙΘΕΤΑΙ -
Ἡ Ἱστορία τοῦ Ἀκανθίνοῦ Στεφάνου**

(σχήμα 13x20,5 ἑκατ., σελ. 80)

Παρακολουθεῖτε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr